

025 EXPERIÈNCIES

La Laura es sentia una dona nova, forta mentre prenia un cafè com cada matí darrera la finestra contemplant la sortida del sol i els reflexes de la llum sobre l'aigua del mar, era el m s meravellós que li podia oferir la seva petita ciutat.

Era com si res no hagués passat, com si la vida hagués estat sempre aturada en aquell moment, i la resta d'esdeveniments, *putos esdeviments*, no haguessin succeït mai.....Però una punzada del seu braç trencat i el reflex del seu rostre marcat i malparat al finestrall, li recordaven que si que havien passat coses, i que ja era el moment de lluitar per a no tornar a caure mai més en mans del mateix tipus d'homes, en els mateixos cavallers d'armadura rovellada.

Mentre mossegava la madalena impregnada de caf  recordava com va començar tot aquella nit, aquella *puta nit*, en que va pensar que a la fi havia trobat el seu príncep blau, guapo, atent, divertit, i completament embriaga per la necessitat d'amor i pel vodka també, ho he de dir, res no li va fer sospitar el que vindria.

Aix  va ser com va acceptar que aquell tipus es mud s a casa seva només dos mesos després i un diumenge al matí quan va allargar la mà i es girar cap al cantó del llit del seu estimat cavaller amb la intencio de començar el dia amb un bon *matiner*, se'n va adonar, no hi era, llavors es va llevar, anar cap a la sala

d'estar i allí era ell regirant-li el bolso i acte seguit llegint els seus missatges de WhatsApp. Un calfred quasi bé elèctric li va recórrer el cos , "*Ostia ja hi tornem a ser*", aquella classe de situacions ja les havia viscut amb altres cavallers, i va sentir por, molta por, sabia que les conseqüències que tot allò tindrien; així que decidí tornar al llit amb el cap cotx com una nena de 6 anys després d'un mal son i intentar fer com si aquella imatge no hagués succeït mai, però només van caldre dos minuts per a que aquell cavaller entrés a l'habitació més aviat amb aires de monstre i li recriminés tots els missatges que havia torbat, tant era si eren de feina pel seu company Xavier, ja que aquests podien ser la senyal d'un infidelitat, o missatges dirigits a la Berta la seva millor amiga ja que segons el cavaller, la Berta només era un *puta*. Després de la bronca monumental el cavaller va sortir per la porta i va desaparèixer.

La Laura es sentia sola i desgraciada, com si li haguessin arrancat la seva raó per viure, ella no era res sense el seu cavaller, i va entendre que tots aquells missatges el podien haver ofès. Així al dia següent va decidir anar-lo a buscar a la feina i demanar-li perdó.

Ell va tornar, el primer dia va ser meravellós però l'alegria durà poc, com era de preveure la situació va empitjorar, i ja qualsevol excusa era bona per una bufetada, un got humit, unes sabates brutes, un cafè fred.....tant era el que la Laura s'esforcés, mai feia les coses bé.Fins que va arribar el dia, *el puto dia*, en que es va assabentar que estava prenyada i pensà ja està, això el farà canviar, així que va preparar un sopar especial, per donar la gran notícia,

les coses no van començar bé ja que el cavaller no tenia gana i va montar en còlera al veure la taula tan ben montada i repleta per sopar, i pitjor van acabar al saber la notícia, el cavaller no va creure que aquell fill fos seu i llavors va començar a donar-li puntades de peu, espitjades, estirades de cabell.....menys mal que va poder correr cap a replà de l'edifici i demanar ajuda així es com els veïns van tenir el valor de sortir també i trucar a l'ambulància i a la policia, aquells mateixos veïns amb sentiment de culpabilitat ja que havien sentit moltes vegades els crits de dolor de la Laura, però mai havien aixecat un dit per a que allò no tornés a passar, amb el pensament malauradament comú, “ Ella ja es grandeta, ja sabrà el que aguanta o no” o “això son coses de parella”, sense adonar-se'n de la necessitat de recolzament i ajuda que tenia la Laura.

De sobte sonà el timbre del interfon, fet que la va sobresaltar i la va apartar dels seus pensaments enfront del mar, era la Berta, la venia a recollir per anar al ginecòleg li tocava la eco del primer trimestre, tot un esdeveniment.